

• Vasárnapi iskola (10:00-10:45)

• Köszöntések, hirdetések

• *Szent az Isten, szent, szent*

• Ima

• Gyülekezeti ének (BGyÉ_481)

Ó, Sion ébredj

• Közös olvasmány

"Ügyelni akarok a tökéletes útra"

• Gyülekezeti ének (BGyÉ_446)

Áldásod gazdag folyóit

• Imaközösség

Adjunk hálát,
hogy újra meg újra
kiönthetjük szívünket Isten előtt!

• Gyülekezeti ének (BGyÉ_241)

Szavadra, ó, Uram

• Igeolvasás - 1Mózes 41,37-45

• Igehirdetés - Dr. Szenohradzki János

**"DE AZ ÚR
JÓZSEFFEL VOLT"**

• Gyülekezeti ének, adakozás (BGyÉ_294)

Míg Jézus él bennem

• Áldás

Következő alkalmaink...

vasárnap (Júl.8)

- Vasárnapi iskola (10:00)
- Istentisztelet, úrvacsora (11:00)

július 21, szombat - Anne York és

Herjeczki Dávid menyegzője

• Balla Zsigmond és Novák István testvérek képviselik gyülekezetünket szövetségünk 100. közgyűlésén, a Toronto melletti Rama táborban. Novák tv. a szombat esti istentiszteleten szolgált igével. Imádkozzunk gyülekezeteinkért, a lelkipásztorokért; Urunk áldásáért a közösen végzett munkán!

• Kedden délután egy száguldó autó halálra gázolt egy fiatalot a New York-i gyülekezetből. Angyal Lajos (19 éves) temetése pénteken volt. Lajcsit jól ismerték és szerették a mi fiataljaink is. Imádkozzunk a gyászoló szülőkért, és a testvééréért, Blankáért!

• A szerda esti összejövetelek elmaradnak a nyári hónapokban.

• Szeretettel köszönti a testvériséget az Oláh házaspár, Texasból. Ilonka és Sándor testvérek jól vannak.

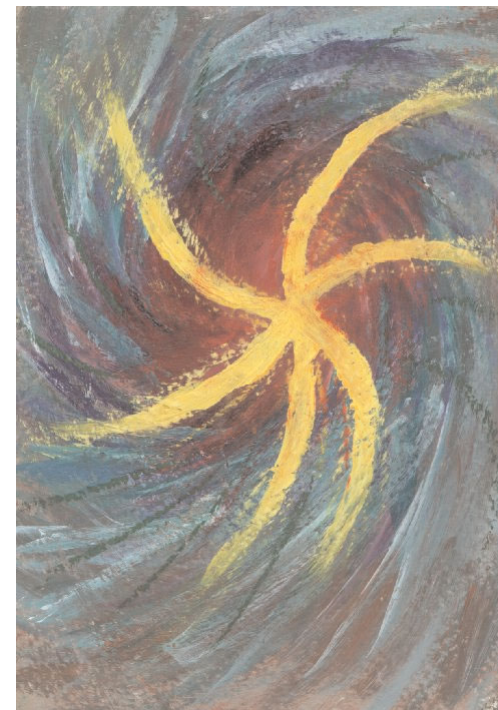
• Többen is képviseltük a gyülekezetet Fer Richárd bácsi temetésén, szerdán délután. Hermann Rettig József plébános vezette a szertartást, emlékező beszédében megemlítve azt is, hogy élete utolsó éveiben gyülekezetünket látogatta "a magyarok, németek és románok fogásza".

Júliusi ünnepetek:

Szárnyasi Cecília (2), Dr. Tamedly Erzsébet (4), Dobos István (5), Novák Eszter (6), Őri I & M (6), Tagai I & E (7), Kürti András (8), Novák J & Gy (11), Püsök F & Á (11), Sramkó Károly (13), Kerekes Terike (15), Szász Károly (16), Kürti A & S (17), Pap Cs & M (21)

Amerikai Magyar Baptista Gyülekezet

Alhambra

2007. július 1

2212-18 S. Fremont Ave.
Alhambra, CA 91803

Lelkipásztor:
Novák József

Telefonszám:
(626) 289-7746

<http://www.zsoftaros.com>

“ÜGYELNI AKAROK A TÖKÉLETES ÚTRA”

Zsolt 28; 101; 139; Ézs 43

Szeretetedről, törvényedről énekelek, zsoltárt zengek neked, Uram!

Ügyelni akarok a tökéletes útra. Mikor jössz hozzám?

Téged hívlak, Uram, kösziklám, ne fordulj el tőlem némán!

Halld meg esedező hangomat, amikor segítségért kiáltok, kezemet fölemelve szent templomod felé.

Így szól az Úr, a te teremtőd és a te formálód: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy.

Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet!

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy.

Téged hívlak, Uram, kösziklám. Halld meg esedező hangomat, amikor segítségért kiáltok.

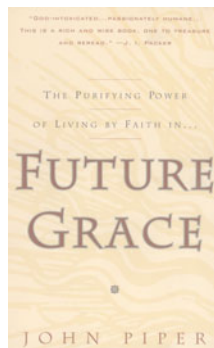
Ügyelni akarok a tökéletes útra.

Segítségért kiáltok, kezemet fölemelve szent templomod felé.

Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy.

Szeretetedről, törvényedről énekelünk, zsoltárt zengünk neked, Urunk!

Quoted from the Chapter “Faith in Future Grace vs. Impatience”:

...In his book, *Passion*, Karl Olsson tells a story of incredible patience among the early French Protestants called Huguenots.

In the late Seventeenth Century in ... southern France, a girl name Marie Durant was brought before the authorities, charged with the Huguenot heresy. She was fourteen years old, bright, attractive, marriageable. She was asked to abjure the Huguenot faith. She was not asked to commit an immoral act, to become a criminal, or even to change the day-to-day quality of her behavior. She was only asked to say, “I abjure”. No more, no less. She did not comply. Together with thirty other Huguenot women she was put into a tower by the sea... For thirty-eight years she continued... And instead of the hated word I abjure she, together with her fellow martyrs, scratched on the wall of the prison tower the single word Resistez, resist!

The word is still seen and gaped at by tourists on the stone wall at Aigues-Mortes... We do not understand the terrifying simplicity of a religious commitment which asks nothing of time and gets nothing from time. We can understand a religion which enhances time... But we cannot understand a faith which is not nourished by the temporal hope that tomorrow things will be better. To sit in a prison room with thirty others and to see the day change into night and summer into autumn, to feel the slow systemic changes within one’s flesh: the drying and wrinkling of the skin, the loss of muscle tone, the stiffening of the joints, the slow stupefaction of the senses - to feel all this and still to persevere seems almost idiotic to a generation which has no capacity to wait and to endure.

Patience is the capacity to “wait and to endure” without murmuring and disillusionment - to wait in the unplanned place, and endure the unplanned pace. Karl Olsson uses one key adjective that points to the power behind patience. He said, “We cannot understand a faith which is not nourished by the temporal hope that tomorrow things will be better.” I wonder if we can understand such patience. Surely we cannot, if “temporal” hope is the only kind we have. But if there is a hope beyond this temporal life - if future grace extends into eternity - then there may be a profound understanding of such patience in this life.

In fact it is precisely the hope of future grace beyond this life that carries the saints patiently through their afflictions. Paul made this crystal clear in his own life: “We do not lose heart [that is, we don’t succumb to murmuring and impatience], but, though our outer man is decaying, yet our inner man is being renewed day by day. For momentary, light affliction is producing for us an eternal weight of glory far beyond all comparison, while we look not at the things which are seen, but at the things which are not seen; for the things which are seen are temporal, but the things which are not seen are eternal” (2Corinthians 4:16-18). I do not doubt that it was just this faith in future grace - beyond the temporal - that sustained the patience of Marie Durant and gave her strength for thirty-eight years to write *Resistez* on the wall of her cell.

Biztatok benne mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szívetekeket, Isten a mi oltalmunk!

(Zsolt 62,9)

Nem vagyunk egyformák, egyikünk nyitottabb, a másik inkább zárkózott, de mindenki vágyik arra, hogy egyszer-egyszer szabadnak érezze magát, hogy “kinyílhasson” másokkal is ünnepelni az örömeit, megoszthassa a bánatát, szó-szárnyat adjon a reménységének, vagy éppen, hogy megszellejtessen a félelmeit és a haragját. A szív - képletesen szólva - a személyiségünk raktára (amennyiben pozitív dolgokról van szó), de lehet a börtöne is (ahol rejtünk és rejtőzünk). Sokakkal megtörtént már, hogy kiöntötték a szívüket, azután óriásit csalódtak. Aki előtt tették, az visszaért a bizalmukkal. Sokan azt remélik, hogy a nyíltságukkal megnyerik mások bizalmát. Általában nem sikeresek az ilyen próbálkozások.

Mit is olvastunk ebben a zsoltárversben? Biztatok Istenben! Először építünk ki ezt a bizalmi kapcsolatot Vele! Higgyük el, hogy ő nem él majd vissza az őszinteségünkkel! Higgyük el, hogy amit a szívünkben rejtegetünk, az igazán rá tartozik! Azután öntsük ki előtte a szívünket, magyarul, legyünk mindig nyitottak, szabadok az Isten szerető jelenlétében. Vállaljuk magunkat Isten előtt! Aki mer így élni, sokkal hamarabb megtalálja jó helyét (!) embertársai közösségében is.

És miről tanít ez a különleges többszám?! “Biztatok benne...öntsétek ki előtte szívetekeket”. Úgy a bizalom, mint az őszinteség az egyén döntése; nem? Az is, de lehet több annál. A hívő közösség, sőt a nemzet is tegye ezt, mert együtt is az oltalmára szorulunk. Hogyan történhet ez közösségileg? Például, amikor énekelünk, akár hívő énekeinket, akár a Himnuszt, legyen az több holmi formaságnál! Legyen benne mindig a bizalmunk - és a szívünk is!

Adjunk hálát azért, hogy újra meg újra kiönthetjük szívünket Isten előtt!

IMÁDKOZZUNK...

- **a betegekért**
a Baráth házaspár, Deák Éva, Héthalmi Terike, Kolek Pál, Kulcsár Ferenc, özv.Szenohradzski Jánosné
- **országunk vezetőiért és katonáinkért**
- **az utazókért**
a Balla család, Novák István és József, Pap Mariann és Csaba, Pusók Ferenc, ifj. Szenohradzski János, Szin Anna és Joni